

همانطور که بارها به صورت عمومی و خصوصی اعلام شد، هدف ما این بود که این انجمنی که از قبل تاسیس شده و به اسم جامعه نرم افزار آزاد/متن باز است را به حال خودش رها نکنیم؛ چرا که اساسنامه و مواردی در انجمن مشاهده شد که نگران کننده بود و شفاف نبود، لذا تصمیم گرفتیم از فرصت قانونی موجود (گذشت دو سال از ثبت انجمن و نیاز به تشکیل مجمع عمومی) استفاده کنیم و وارد کار شویم و اگر رأی آوردیم، در حدی که قانون و توان ما در هیئت مدیره و انجمن اجازه می دهد ساختار و اساسنامه و مرام نامه را اصلاح کنیم.

هیچ کس منکر وجود مخالفت هایی از سمت دوستان و آشنایان و فعالان حوزه نرم افزار آزاد نبوده و نیست، ولی موافقانی هم بوده اند و هستند، لذا نمی توان قاطع کل جامعه را بر علیه این دانست و گفت که کل جامعه با نفس تشکل حقوقی و رسمی مشکل دارد.

دوستان و عزیزان زیادی از کانال ها و به شیوه های گوناگون نظرات و دغدغه های خود را مطرح کردند و ما همان طور که در اهدافمان بدان اشاره کرده بودیم، دغدغه ها را به رسمیت شناختیم و آن ها را جمع آوری کردیم و به تفکر در مورد چگونگی رفع آن ها پرداختیم.

در مجموع می توان نظرات و انتقادات را به دو دسته کلی تقسیم کرد، دسته ای مخالف و دسته ای که در صورت انجام برخی اصلاحات مشکلی با داشتن سمن ندارند.

شمار دسته موافق کم نبودند و نیستند، اما به دلیل کثرت شمار و فعالیت مخالفان و بحث ها و ایجاد شدن فضایی سنگین و همچنین وجود حرف و حدیث هایی که بر پایه تاریخچه و فعالیت سایر افراد در موارد مشابه وجود داشته (اشاره به مطلب مجله سلام دنیا و ارسال های انجمن و جلسات سال ۹۳ و ۹۴)، عملاً شاهد موافقت های خاصی نبودیم. از نظرات مخالفان می توان به موارد زیر اشاره کرد که البته برای هر کدام و در رد اکثر آن ها مدارکی ارائه شد، منتهی متمر ثمر نبود:

- جامعه این گونه حرکت ها را نمی پذیرد و لذا پس از مدتی هر چند اگر در ابتدا انجمن فعال باشد، ولی بعداً با عدم مشارکت جامعه می تواند به پایگاه قدرتی برای افراد نامناسب تبدیل شود.
- بدون شک بخش بزرگی از جامعه (طبق شواهد و یا سکوت موافقان) مخالف این تشکیلات است.
- صرف نظر از بیانیه و نظر و رویکرد هیئت مدیره انجمن (تاکید بر این که انجمن همانند هر انجمن دیگری فقط نماینده اعضای خودش است)، نام این انجمن این را القا می کند که این انجمن نماینده جامعه و لاگ ها و دوره می هاست.
- برای فعالیت های حوزه نرم افزار آزاد الزامی به ثبت شرکت و این مسائل نیست و ثبت این انجمن خود می تواند آزادی نرم افزار را نقض کند.

با وجد این که تعهد داده شده بود که در صورت عدم موفقیت در رسیدن به آرمان ها و اهداف به دسته جمعی استعفا خواهیم داد، ولی شواهد نشان می دهد که این تعهدها پذیرفته نشده و حتی موافقتی برای فعالیت کوتاه مدت هم نبود و همچنان اکثریت با تشکیل و همچنین همکاری در هرگونه نهاد حقوقی و رسمی برای نرم افزار آزاد مخالف هستند و نگران، چراکه حتی فعالیت کوتاه را هم مضر می دانند و نگرانند که شاید ابزار سو استفاده و قدرت دادن به انجمن باشد.

با تمامی این تفاسیر، گزینه های پیش روی ما موارد زیر بودند: ۱. انحلال انجمن ۲. نگه داشتن همین ساختار و کار کردن در آن. ۳. ایجاد اصلاحات در اساسنامه و آیین نامه و سپس پیگیری امور بسته به اولویت تعیین شده از سمت جامعه. ۴. استعفا دسته جمعی

گزینه ۱) گزینه‌ای شدنی، هرچند از توان کامل ما خارج است. البته به نظر هیچ آورده‌ای هم ندارد چرا که اگر فرد یا افراد بدخواهی در جامعه باشند، به راحتی سمن‌های دیگری ثبت خواهند کرد، همان‌طور که این سمن ثبت شد. گزینه ۲) هیچ‌گاه جز برنامه‌ها و گزینه‌های ما نبوده و نیست و احتمالاً موافقان بسیار کمی در جامعه داشته باشد. گزینه ۳) امید و انگیزه ما برای ورود به این کار این بوده و هست، هدف ما این بود تا با اصلاح اساسنامه و قوانین انجمن و با مشاوره گرفتن از افراد دلسوز جامعه، مراقب فعالیت‌های این سمن باشیم تا مورد سوءاستفاده قرار نگیرد و فعالیت‌ها به سمت آرمان‌های آزادی نرم‌افزار باشد. گزینه ۴) ساده‌ترین کار و راحت‌ترین کار برای ما و هر کس دیگری است.

همان‌طور که در توضیح گزینه ۳ گفتیم، هنوز معتقدیم بهتر این بود که با همراهی و صبوری جامعه و دلسوزان از بستر حقوقی ایجاد شده برای پیشبرد اهداف و فلسفه آزادی نرم‌افزار استفاده کنیم، با وجود آسان بودن انتخاب گزینه ۴، از لحاظ اخلاقی انتخاب این گزینه بسیار سخت و دشوار است، منتهی با صحبت‌ها و بحث‌ها و موارد مطرح شده در مورد گذشته‌ی این حرکت (بحث سال ۹۳) و چه ثبت آن در سال ۹۷ و چه نگرانی جامعه از این‌که کس یا کسانی پس از ما ادامه دهنده این راه نباشند و انجمن به دست افرادی بیفتد که به فلسفه آزادی نرم‌افزار و حریم خصوصی اعتقادی ندارند، و یا مواردی نظیر نگرانی بی‌پایان دوستان در مورد به خطر افتادن رخدادهای رسمی و تجمعاتی نظیر جشن‌ها و لاگ‌ها و غیره و غیره ما را بر این داشت که در این وهله گزینه ۴ یعنی استعفا دسته جمعی را انتخاب کنیم.

این استعفا در جهت کاهش نگرانی‌ها و مخاطرات است، هرچند معتقدیم بهترین کار خالی نکردن میدان است و برخی این را وظیفه اخلاقی و اجتماعی خود می‌دانستیم و می‌دانیم، اما نیاز به پشتوانه مردمی و حمایت بیشتر جامعه دارد و (مانند خیلی کارها و حرکت‌های مشابه) بدون توجه به این امر شایسته نیست کار را بیش از این پیش ببریم.

امید است که با گذشت زمان و با صحبت و تعامل و هم‌فکری بیشتر در آینده بهتر و شایسته‌تر با این مسائل برخورد کنیم، برخوردی مناسب و در شأن تفکر و جنبش آزادی نرم‌افزار. گذشت زمان و تاریخ بهترین قاضی بوده‌اند و هستند، از تمامی دوستان که منفعل نبودند و به نحوی نظر و عقیده خود را بیان کردند صمیمانه سپاس‌گذاریم.

با آرزوی بالندگی جامعه نرم‌افزار آزاد ایران

افراد:

* احمد حقیقی (عضو اصلی هیئت مدیره و رئیس هیئت مدیره)

* الهام حصارکی (عضو اصلی هیئت مدیره و خزانه دار)

* محمدرضا حقیری قزوینی (عضو اصلی هیئت مدیره)

* دانیال بهزادی (بازرس علی‌البدل)